

L'augment d'instrucció de la dona vilafranquera pot fer variar els esquemes de l'estructura familiar del nostre poble

Segons l'estudi, «aquesta nova situació pot afectar greument situacions com la convivència familiar, la salut psíquica i, fins i tot, una situació de fòbia vers les dones preparades»

"ES MOLINO"Publicació mensual de
l'Obra Cultural BalearDepòsit Legal
PM - 336-1986Edita:
Obra Cultural Balear
de VilafrancaCoordina:
Jaume Català**Han col·laborat:**Miquel Barceló
Joan Jaume
Francisca Martí
Magdalena Mayol
Biel Montserrat
Joan Nicolau
Jaume Nigorra
Joan Rigo
Guillem Sansó
Jaume Sansó**Redacció d'Esports:**Guillem Mas
Jaume Vidal
Antoni Sansó**Foto Portada:**

Bàrbara Sansó

(Nines a l'escola pública de
Vilafranca, any 1970)**Imprimeix:**TIRRENA, S.A.
Telf. 55 52 12
C/ Pintor Joan Gris, 2
MANACOR**Els articles publicats
en aquesta revista
sols expresen l'opinió
dels seus autors****La llibertat d'expressió amenaçada**

Una premsa empipadora, una premsa obstinada, una premsa agressiva és quelcom que ha de ser suportat per tots aquells que exerceixen l'autoritat amb la finalitat de preservar els nostres majors valors: la llibertat d'expressió i el dret de la gent a estar informada. Les paraules que acabau de llegir formen part de la sentència del jutge nord-americà GURFEIN mitjançant la qual va denegar al govern dels USA el dret a impedir la publicació dels papers del Pentàgon en l'afer WATERGATE que va culminar amb la dimissió del president Richard Nixon l'any 1974. Benjamin C. Bradlee (director del Washington Post entre els anys 1965 i 1991), per la seva part va afirmar: La principal lliçió en relació amb

Watergate és aqueixa: la veritat finalment surt a la llum i triomfa quan els periodistes persisteixen en la recerca a pesar de les mentides i dels esforços que alguns realitzen per ocultar-la.

Editorial

En una societat democràtica l'obligació dels mitjans de comunicació és estar vigilants contra els excessos del poder. I això és tan vàlid per als grans mitjans que segueixen de prop el govern de l'Estat o d'una comunitat autònoma (president, ministres i consellers) com també dels mitjans locals que segueixen l'actualitat política d'un poble, d'una ciutat en definitiva dels batles i regidors elegits a les urnes. En aquests moments a l'estat espanyol no és casual el fet que si un ciutadà té proves d'un cas de corrupció en l'administració abans de confiar en la justícia i dur-ho als tribunals, prefereixi anar als mitjans de comunicació.

Com ja saben alguns dels nostres lectors, dilluns dia 18 de desembre, la publicació integrada dins l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca, l'Estel de Mallorca serà jutjada, en la persona dels seu director, Mateu Joan, i el seu col·laborador, Jaume Sastre, per presumptes injúries contra el polític Ventura Rubí, tinent batle, ex-responsable d'urbanisme de Sencelles del PP. Més enllà de les persones amb noms i llinatges implicades, dia 18 de desembre hi ha en joc damunt la taula, una vegada més, moltes coses: la llibertat d'expressió, el dret a estar informat dels ciutadans i el dret a criticar els personatges públics que es dediquen a la política i que anteposen els seus interessos personals a l'interès públic. Perquè si una cosa està clara és que si avui l'Estel ha estat denunciat, ahir ho van ser la revista Pòrtula de Marratxí, Mel i sucre de Sant Joan... per exemple, i demà ho pot ser qualsevol publicació.

La democràcia necessita abans que res llibertat de pensament i de paraula. Com va dir Joseph Pulitzer, els diaris existeixen per oposar-se als saquejadors i als depredadors d'una societat lliure. Entre la premsa i el poder és inevitable un estira i alluixa permanent, un antagonisme que porta al conflicte constant. Cada any moren arreu del món dotzenes de periodistes víctimes de les bales i de les tortures. Cada any dins les societats democràtiques dotzenes de periodistes, articulistes i creadors d'opinió són denunciats als tribunals perquè hi ha una cosa que temen els polítics corruptes que aprofiten el seu pas per la política per enriquir-se, si hi ha una cosa que els lleva la son és la llibertat d'expressió i els drets a estar informat i a opinar. Com deim amb bon mallorquí: QUI NO VOL POLS QUE NO VAGI A L'ERA. El dret a comunicar o a rebre informació veraç per a qualsevol mitjà d'expressió és un dret fonamental (art.20.1 de la Constitució) i com a tal ha de marèixer la màxima protecció. Quan aquest dret entra en conflicte amb el dret a l'honor, segons s'ha encarregat de fixar complida jurisprudència constitucional, s'ha de resoldre donant preponderància al dret a informar, per quant constitueix un dels fonaments bàsics de l'estat democràtic. El tribunal Europeu dels Drets Humans s'ha aliniat clarament a favor d'un concepte ampli de la llibertat d'expressió, sobretot quan es tracta de personatges públics, com és el cas dels polítics en actiu. Qui es presenta a unes eleccions i les guanya ho fa perquè vol. Per tant ha d'assumir la realitat d'estar constantment exposat a una fiscalització atenta dels seus actes i dels seus gestos, tant pels periodistes com per una multitud de ciutadans. Un polític sigui del partit que sigui, ha d'assumir les crítiques: es tracta d'un cost de la seva professió elegida lliurement i font de considerables avantatges en altres terrenys (fama, afalacs, informació privilegiada, bona xarxa de contactes, etc...). Per citar una metàfora culinària que recull una sentència de la Cort Suprema dels Estats Units dictada l'any 1974 en un plet de diflamació (cas GERTZ contra Robert Welch): el preu d'entrar a la cuina és haver de suportar la calor dels fogons. Això és un polític que té la pell tan prima i delicada que no pot aguantar les crítiques a la seva gestió el que ha de fer és plegar i anar-se'n a ca seva.

Sa Sella amb problemes

Voldríem informar-vos que ens hem vist obligats a sortir del local que fins ara Sa Sella havia ocupat als baixos de la Casa de Cultura de Sencelles, com la resta d'entitats culturals de Sencelles. Al Casal s'havien d'iniciar unes obres per traslladar-hi l'arxiu municipal i justament ens havia tocat a nosaltres rebre. El passat setembre, Ventura Rubí, regidor d'Urbanisme de l'Ajuntament de Sencelles, va reunir a l'equip de redacció de Sa Sella per fer saber que havíem d'abandonar el local. Malgrat que ell **Personalment feria tot el que fos per enfonsar la revista, trobava que com a responsable polític estava obligat a «ajudar»**. I veure quina ajuda! Es va acordar que cercàiem un lloc per reubicar Sa Sella amb unes mínimes condicions en un del nombrosos espais buits dels edificis propietat de l'Ajuntament. Després de bastant de dies d'espera, tot el que ens arribaren a oferir provisionalment i precari. Finalment ens enviaren a cercar lloc a l'escola pública, però després de parlar amb el director, Macià Llabrés, ens donàrem que allà no hi havia espai disponible, perquè resultaren les condicions inacceptables per a nosaltres, ja que havíem de molestar el desenvolupament normal de les activitats escolars. A causa que els picapedrers tenien pressa, i encara no havíem trobat lloc per instal·lar La Sella, ens vàrem quedar escolats i al carrer. Finalment la Parròquia ens ha deixat utilitzar una sala de la seva propietat, per la qual cosa li estam profundament agrats.

Vilafranca tendrà Centre de Salut Comarcal abans que acabi l'any

Redacció.- Abans d'acabar el present any l'ampliació de la Unitat Sanitària de Vilafranca per reconvertir-la en centre de salut comarcal haurà d'estar acabada. El ple municipal l'adjudicà a l'empresa Promocions Ullaró, S.L. per 14.555.000 pessetes, essent aquesta la plica amb el preu més baix de les sis presentades a concurs.

El projecte haurà d'estar executat en deu mesos a partir de la firma de la contractació, que es produirà els darrers dies de febrer, motiu pel qual a finals del present any la redistribució de l'edifici sanitari local en centre de salut haurà d'esser entregada a la conselleria de Sanitat, organisme que hi col·locarà els medis tècnics i sanitaris, mentre que l'Insalud aportarà els medis humans per la posta en servei d'un centre que servirà els municipis de Porreres, Montuïri, Ariany, Sant Joan, Petra i Vilafranca, amb una demografia total de 14.000 habitants.

El projecte de reforma del centre sanitari fou aprovat en conveni entre la conselleria de Sanitat i l'Ajuntament amb un pressupost màxim de 17 milions de pessetes, finalment reduït a 14.500.000 pessetes, quantitat acordada a la plica de la constructora que ha aconseguit l'adjudicació.

Tot i això, en el ple del passat divendres dia 16 de febrer que atorgà les obres, el PP considerà que la documentació aportada per l'empresa adjudicatària no justificava la seva solvència "més bé el contrari", remarcà en diferents ocasions el portaveu dels populars, Antoni

Mesquida. El PP considera necessària l'exigència d'un aval equivalent al total del valor de les obres a realitzar per evitar qualsevol tipus de contratemps que endarrereixi més encara la inauguració del centre. Donat el cas que l'empresa Promocions Ullaró no porti la garantia exigida, l'adjudicació passarà de forma immediata a la segona empresa millor valorada, Técnicas y Brigadas, S.L.

El projecte duu un retràs de cinc anys sobre l'anunci de l'obertura realitzat en el seu dia pel PSM, i per això el batle ha manifestat que a l'hora de firmar exigirà la màxima rapidesa a l'execució del projecte i també que tots els materials es comprin a empreses del poble.

"El PP dubte de la solvència de l'empresa adjudicatària"

Municipi

"Promocions Ullaró, S.L., ha aconseguit per 14,5 milions l'adjudicació del projecte"

"Es demanarà a l'empresa que els materials siguin comprats a les empreses locals"

"El Centre de Salut Comarcal estarà preparat per acollir les 14.000 persones de Porreres, Sant Joan, Montuïri, Ariany, Petra i Vilafranca"

La Quinta del 96 organitza una bona ballada popular pel poble

Jaume Català.- La Quinta del 96 decidí organitzar a la primària d'aquest mes una ballada popular a la Plaça Major, a la que hi intervingueren, a part dels Sonadors de Vilafranca

Festes que foren els qui obriren la festa, les dues agrupacions locals: Aires Vilafranquins i Vilafranca Balla i Bota. Malgrat la fresca d'aquest febrer, la gent va demostrar que una festa més a l'any no li fa mal i per això, els balladors, van participar alegrament del ball obert. Però els autèntics protagonistes de la nit foren el gran nombre de nous balladors que han surgit a la nostra Vila, molts d'ells pegaren els primers bots i feren les primeres pases damunt el trispol de la plaça. Des d'aquí, i aprofitant aquesta ballada, hem volgut fer una menció especial a tota la gent que s'inicia al ball, als qui volen aprendre el Bolero, la Jota o la Mateixa. Esperem que aquesta no sigui la darrera iniciativa de la nova quinta i que ben prest es decideixin a organitzar nous actes, i als nous i noves balladores que no afluixin el seu desitg d'esser uns bons balladors.

Fotografies: Joan Jaume

Els escolars d'Es Cremat fan una sembrada d'arbres al Parc

Redacció.- Prop de 170 alumnes del col·legi Públic "Es Cremat" i l'Escoleta arribaren, el passat 6 de febrer, fins al parc Josep Maria Llompart per sembrar 40 arbres. Els nins i nines de l'escola foren ajudats pels jardiniers encarregats de sembrar la resta d'arbres del parc, uns 170 arbres de diferents espècies, i amb aquesta labor quedarà quasi bé enllastida l'ornamentació del parc, al que només li falta la zona recreativa.

La comparsa de Vilafranca Balla i Bota foren els que més animaren, i a la dreta, els més petits tampoc es volgueren perdre la festa.

A dalt, la comparsa de canoes i a baix el vaixell de pescadors. Ni el fred ni l'aigua fa recular els navegadors de la Vila. Abaix i aA la dreta, la Rua al seu pas per la carretera, que era plena de curiosos. Fotografies: Joan Jaume

Rua '96

Un any més la Rua tornà a passejar pel nostre poble i es pogueren veure les més diverses i divertides freses i comparses, cosa que no passa altres anys. Veure'm si aquesta vegada els vilafranquers/es hauran dit "un i oli" a les festes poc participatives.

Festes

GLOSES de NADAL I SANT ANTONI, per Biel Montserrat

Un Nadal calent hermós
com a temps de primavera
i pareix que mos espera
un Sant Antoni bruscós

Que som a mitjan gener
no hem acabat de sembrar
Sant Antoni deu pensar
que és així com mos convé

Ja fa temps que Sant Antoni
no es cuida del pagés
per més pobres quasi res
es Govern és un dimoni

Els pagesos polissons
davant els duros s'embuien
sembren i llavors no cullen
encalçant subvencions

No pensen en fer carrosses
i menys en beneïr
Sant Antoni aquest camí
mos duu a veure'n de grosses

Sant Antoni com a fred
la festa i la diada
qualque pic més acertada
primer tiri el qui està net

Els que ho hem trobat poc
pensem abans de xerrar
segur que no es perdrà
s'aigo tota per un lloc

Ja puc tornar repetir
que tot necessita ajuda

n'hi ha enlloc d'assistir
fa el desentés i recula

Amb idees i remei
molt hem de col.laborar
sino tot acabarà
a estirades de cabell

En força i simpatia
en tornar-hi ja ho sabeu
no facem com a Maria
que s'escolà donava creu

Fins l'any que vé Sant Antoni
vos deman un poc d'excés
l'amo nou durà interès
sino m'hos surt més dimoni

Sant Antoni gloriós
els bons i honrats fan por
si veniu canviau-mos
els dolents amb un de bo

Sant Antoni Sant Antoni
ensenyau-mos de sembrar
mala llavor en que plogui
que poc i dolent serà

Mollar un paper equivocac
Sant Antoni aturau-mos
lo que vé és molt dubtós
el padri ressucitat

El dia quatre de març
ja no cantaran els tonis
cantaran els més dimonis
que per tot veuen esbarts

CONVERSEN ELS GLOSADORS

Jaume no et puc acabar
fins més envant la paret
que tant em vaig costipar
s'altre dia amb aquell fred

Es que no saps anar alerta
no et saps tenir esment
tu no vas com l'altre gent
que quäsi tot l'encerta

Me varen tallar els cabells
i he agafat aquest memeu
com que sé que és amic teu
li has de dar bons consells

Jo el té puc regalar
no ho és un amic meu
a dins la casa de Déu
no me va donar la mà

Jo te diré lo que pens
si no vaig equivocac
del clotell massa pelat
tot lo dia faig exems

Jo que frissava d'això
i ara em deixes així
si te torbes a venir
cercaré un marger bo

Va dir el metge que prenguéis
cada cinc minuts pastilles
ni calçons curts ni travilles
que uns quants dies gegués

T'assegur que en veure'l
ni diré un parell de fresques
a còrrer a peu saps que pesques
en veure el xuric plomel
...

UN PARELL PER ACABAR

El poble és com un jardí
que necessita cuidar
a tots m'hos toca ajudar
per demostrar que som aquí

No sempre és possible
exigir en el govern
empagait o fer s'estern
és un trist demà terrible

El fer festa per doblers
no és lo més acertat
petit poble i voluntat
contents ferem els primers

Enguany a sortit així
si ens hem equivocac
tot molt més preparat
per la Vila fer lluir.

Un comentari i lo Pi del Parc, per Jaume Nigorra

Sant Antoni per viure
havia de fer es cap viu,
un sopar per una perdiu
pareix cosa que fa riure.

L'Any qui vé si encara som viu
per la festa de Sant Antoni,
si no m'encalça el dimoni
també treure una perdiu.

Si hagués premis més grossos,
en que només n'hi hagués tres,
hi hauria qualque pages
que sa cansari els ossos.

Sant Antoni és en s'hivern
i a vegades molt fred fa,
les carrosses per concursar
han d'anar a poble estern.

...
Jo no tendré l'alt honor
que tengué Costa i Llobera,
sols no arrib a la vorera
de lo Pi de Formentor.

Molts es marquen les metes
i pocs arriben a la fi;
per poder cantar a un pi
han d'esser uns grans poetes.

Ja ho contarà el qui serà viu
si pot remanar les anques,
si són grosses les branques
els aucells hi faran el niu.

He sentit dir per aquí
a la gent d'una rotl.lada
que la millor sembrada
és la sembrada d'aquest pi.

Sempre hi ha gent poruga
que de no res es fa por,
si aquest pi es fa bo
hauran de matar l'orguga.

Donc l'enhoraona a la gent
per s'idea que han tenguda,
s'ombra serà gran ajuda

quan farà aquell sol tant calent.

Si fan la feina els jovenets
sembla que no pot tenir fi
si es fa molt gros aquest pi
estarem a l'ombra els vellets

Quan el pi durà esponera
els morros ja em penjaran,
i el de darrera me diran:
l'amo 'nau per la vorera
perquè si botau s'acera
els cotxes vos trapijaran.

Aquest gran pi serà mostra
d'un poble més educat,
però trob que l'han sembrat
massa aprop de ca nostra.

LA FELICITAT, per Joan Torretes

Per mi la felicitat
serà la cosa més bona
quan un home i una dona
donin molta d'amistat
a tothom que l'enrevolta
tant si es fadri com casat
de fora o de veinat
serà la cosa més bona.

No és ric el tenir-ne un
sinó a la teva família
dar-li sempre cada dia
un caramull d'alegria
amb molta d'honra i salut.
Per això fill meu te dic
o si ets neboda o nora,
o si ets un gendre o sogra
procura esser feliç.

Ara quan neix un infant
al primer moment de viure
segur que amb el somriure
donarà felicitat.

Per mi la felicitat
es viure bé cada dia
enrevoltat de família
molt honrada i veritat.

Et penses esser molt ric
a aquest món que ara vius,
proprietats, casals i arxius
no tens res si no ets feliç

No te pensis esser ric
en que t'ho hagi dit el Bisbe
per jo esser feliç
persona que menys desitja.

No facis de testimoni
de cosa que no has estat
això no és felicitat
això és cosa del dimoni.

No et queixis per no tenir
conformet amb el que tens
perquè són els millors bens
que et poden fer feliç.
Si tens molt i més desitjes
això és mal d'asassiar,
també és mal de conhortar
si és vol tot i és a mitjes.

Tenc la consciència tranquila
fent bé i molta bondat,
això és felicitat
viure bé amb la família.

Tenc molta por, em sent
humil
en aquest món que he viscut
i deman al Bon Jesús
em deixi morir tranquil,
i esper que així serà
sempre he volgut obrar
el bé i no em serà difícil.

Enveja mal sana no en tenc
ni la desitg a ningú
procur sempre estar content
i a Déu li deman salut.

Lo que resulta molt trist
en l'estament que te trobes
que et trobis moltes noses
a totes les teves coses
en que t'ajudi el Sant Crist.

El meu entorn vull que sia
estimació, esperança,
una ajuda i confiança,
a dins la meva família.

Jo voldria que l'orgull
que per dins el món hi ha
es canviés amb amistat
i d'un llibre el millor full,
així veuríem que la guerra
que el món està atormentat
seria felicitat
per damunt tota la terra.

Si una guerra està esclatant
a qualsevol part del món
això no és felicitat
es total destrucció.

Però procur cada dia,
la setmana i tot l'any
es donar felicitat
benestar i alegria,
perquè som pobre i no puc
donar doblers a qualcú,
això el meu desitg seria.

Per mi és motiu d'alegria
el que té un bon parlar
poca cultura tendrà
que abusa de flastomia.

Vull que els bons sentiments
es trobin al meu voltant
perquè és molt gratificant
per a sempre estar content.

Per mi la bona amistat
no és la festa i la beguda
si no quan tenc una ajuda
si tenc la necessitat.

Un desbarat gros seria
si Déu pegas de bastó,
perquè seria un tíó
donar la seva medicina.

Per això amic meu et dic
augmenta molt l'amistat
que a més d'esser feliç
donaràs felicitat.

Record a Jaume "Doctor", per Jaume Font

Dia primer de gener un amic mos va deixar,
que Déu el tengui en el cel i ens pugui contemplar,
que noltros pensarem amb ell i no el volem oblidar.

Li ferem dir una misa per lo bé que va quedar
li desitjam que més que bé sempre pugui estar.

Ja no puc dir més paraules, perquè me posat a plorar,
es despedeixen els amics que et varen acompanyar
per totes les excursions que tú volies anar.

RONDALLA DEPRAVADA

T.V. ... no gràcies.

El passat dia 19 de Gener, es celebrava l'aniversari de l'abolició de l'esclavitud a Cuba, ara fa 116 anys, per part del Congrés del Diputats d'Espanya, que encara exercia els seus drets sobre l'antiga colònia caribenya. Aquesta dada podria passar desapercebuda si no hi aportem el que pot significar una fita com aquesta, traslladada a avui, tal volta sols seria una anècdota, si més no, una reivindicació pels que som defensors dels drets de l'home.

Ara per ara, segurament, seria capaç de fer, des d'aquestes pàgines, una demostració de reivindicacions, fites i cites que, a molts de vosaltres, us produiria el més absolut avorriment i que, a partir d'ara, jo, passaria a ser un pedant i un bocamolla, cosa que no tinc el més mínim interès en que sigui reconegut.

El que si em va fer veure una lleugera llum de possible coincidència va esser amb el fet que, encara avui, hi hagi una esclavitud consentida i abocada a esser-ho: parlo de l'esclavitud del gran públic vers la televisió merdosa, o a l'irrevés que, al cap i a la fi, és el mateix.

L'experiència de les televisions privades després de varis anys d'emissió no han fet més que convertir la programació televisiva amb una mena de cursa constant per a conquerir audiència al preu que sigui. Això implica donar pels ulls tota una sèrie de programes específics per enlluernar als edictes del «morbo» i el culebró, així com els dedicats als teledesapareguts, teledesanemorats, teleempresonats, telefugitius, tele-herois, teleconcursants, telecuponers, teleserials, teledebats, telecomentaristes, etc. Fins i tot la televisió pública a caigut en el compte que és més beneficiós donar aquest tipus de programes a una hora punta que una bona pel·lícula de Western, que fins ara eren les que major èxit tenien.

Jo no puc renunciar a ser servit pel que cotitzo, per tant, tinc dret a exigir una televisió pública de qualitat. El que també vull és no haver d'empessolar-me trenta-dos anuncis durant «Apocalipsis Now» (Tele-5), ni haver d'aguntar les corbates i els «comentaris» d'en Carrascal, ni la poca gràcia de na Carmen Sevilla, ni l'estupidessa de na Nieves Herrero, ni la poca imaginació dels programadors de TV1, ni la recerca dels fills apallissats per part dels seus pares baix la tutela d'en Paco Lobaton, ni les misèries de na Concha Velasco, ni la «chuleria» d'en Pepe Navarro, ni les desgràcies dels presos de Carabanchel, etc. ... Si jo vaig a comprar el diari, és per informar-me, i pago per aquesta escomesa; per que he de tenir televisió merdosa si jo no l'he reclamada?

Al final sempre em queda el consol de veure un bon Madrid-Barça, l'enginy d'en Mikimoto, els telenotícies d'en Jaume Barberà, el coratge de Televisió la Vila i la pel·lícula de la matinada del divendres de Canal+, tot el demés, son vuits i nous i cartes que no lliguen.

Jaume Sansó i Caldentey

On és la pedrada? (1ª part)

El sotassignant, amb el propòsit de fer reflexionar el lector, inaugura en aquest número una nova secció anomenada: *On és la pedrada?* Per tal de complaure l'ànima crítica dels interessats, s'analitzaran notícies i temes d'actualitat verificables amb un final mancat de *sentit comú*. Aquesta manca de *sentit comú* serà la ja anomenada pedrada. El tema d'aquest número és la col·lecció de monedes d'argent amb els, possiblement, dotze personatges de Mallorca més importants editada per un cert diari mallorquí.

El passat dissabte, dia 27 de gener, es lliurava la primera moneda juntament amb el primer personatge triat i la seva corresponent tarja d'explicació biogràfica. Cal destacar els dotze personatges escollits: El rei En Jaume I el Conqueridor, El rei Jaume III de Mallorca, l'apòstol i civilitzador petrer Fra Juniper Serra, el capità Antoni Barceló i Pont de la Terra, el polític Antoni Maura Montaner, el poeta Miquel Costa i Llobera, el filòsof Ramon Llull, el financer Joan March Ordines, el pintor Joan Miró, la valldemossina Santa Catalina Thomàs, l'alemany Arxiduc Lluís Salvador d'Habsburg i l'arquitecte i escultor Guillem Sagrera. Val a dir que la tarja, passant ara al tema lingüístic, és escrita en llengua castellana. És el moment d'analitzar la notícia i cercar o trobar la possible o possibles pedrades existents. De les tantes moltes que se'n poden extreure, el sotassignant, n'ha triades dues que al seu veure són les més gegantines; disculpant-se per si n'hi ha passada alguna de més grossa per alt.

1.- La primera fa referència a l'«*Elecció dels personatges*». Sense llevar importància als dotze escollits, és evident, i és una visió objectiva, que s'han oblidat de certs personatges relativament més importants que els triats. Com és possible que s'oblidi el nom de Joan Alcover, que entre altres coses va ser un gran poeta, escrigué la lletra de l'esperat himne de Mallorca «La Balanguera»? Quina excusa es pot donar quan ja no se'n recorden de personatges con Joanot Colom, Guillem Cabrit o Guillem Bassa, símbols de la més ferma defensa i lluita de la nostra identitat? S'han oblidat a propòsit d'aquests revolucionaris mallorquins que lluitaren contra les forces imposadores i opressores espanyoles? Reflexioni, estimat lector, reflexioni.

2.- La segona fa referència a la «*Qüestió lingüística*». Sense la més mínima intenció de menysprear la llengua castellana, s'obre un seguit de preguntes lògiques: Com s'explica que una col·lecció de personatges de Mallorca dugui la targeta explicativa de la biografia dels escollits en una llengua forastera a la nostra? És de veres un diari mallorquí (?) qui ha escrit les targetes en espanyol? És aquesta una bona manera de defensar i emprar la nostra llengua? Reflexioni, estimat lector, reflexioni!

Davant aquestes pedrades tan evidents i a tall de conclusió, crec oportú recordar aquella famosa frase que feu En Jaume I als seus soldats davant la por de lluitar i defensar la seva pàtria davant els musulmans: VERGONYA CAVALLERS, VERGONYA!

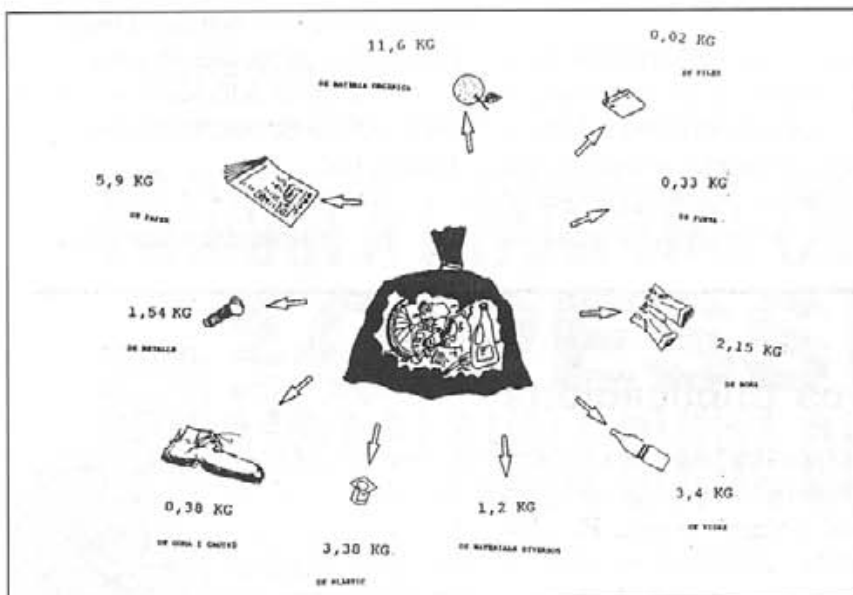
En el proper número analitzarem el cas de si l'esbucament d'una part de la casa LLLEGAL de la germana del Rei, na Pilar de Borbó, és de republicans, de carlistes, de doblersers o simplement de *sentit comú*.

Guillem Mas i Barceló

Tanmateix... si que hi podem fer qualque cosa!!

Un dia de tants vaig fer la compra a mu mare, quan vaig arribar a la caixa m'anàven a posar les coses dins una bossa de plàstic (jo no havia pensat a agafar la senalla), i ja que la compra era nombrosa vaig demanar una capsa de cartó per posar-hi les coses, davant l'extranyesa de la gent que feia cova. Algú va dir que tanmateix la gent no col·laborava gaire amb «això del reciclatge» i que per fer-ho només un tot sol no servia de res. Vaig respondre que si que valia la pena i que érem un dels pobles de Mallorca que aportava més al reciclatge (cosa que sortí fa uns mesos a la revista). Aquesta conversa em va deixar inquieta, i em va fer pensar que hi podia haver molta gent que pensàs que la seva contribució particular al reciclatge no servia de res. Vos voldria demostrar el contrari.

Se calcula que cada habitant de Mallorca produeix un poc més d'un kilo de fems cada dia, que equival a que una persona fa uns 30 kg. de fems cada mes.

Composició dels fems que produeix una persona cada mes

Vegent aquestes dades, cada any una persona tota sola pot eliminar dels fems i fer possible que es reciclin uns 111,4 kg. de fems orgànics, uns 57 kg. de paper, uns 33 kg. de vidre, I si tenguéssim en compte tots els habitants del nostre poble, cada any només a la Vila es podrien reciclar 234 Tn (record que una tona són 1000 kg.) de fems orgànics, 119 Tn de paper (per fer una tona de paper es necessiten tallar entre 6 i 13 arbres), 69 Tn de vidre.... Per realitzar aquestes dades heu de tenir en compte que de tot el que aportam al punt verd un 20% no es pot reciclar, degut al mal ús dels contenidors (posar-hi coses que no toca o coses massa brutes).

Imaginu-vos el que podem fer cada un!!

Un dels factors importants a l'hora de que el reciclatge sigui eficaç és el bon ús que nosaltres fem del punt verd,

ja que si posam les coses allà on no toca l'aprofitament de dits materials no es pot du a terme. A continuació hi ha un esquema de què i què no podem posar als diferents contenidors del punt verd.

Però, encara que reciclàssim tot el que es pogués ens quedaria una petita part que l'hauríem d'abocar o cremar (un 20%, que venen a ser uns 6 kg. cada mes, això fent un reciclatge molt ben fet). Això ens diu que el reciclatge només és una part de solució al problema dels fems.

Solucionar les coses implica esforç, canvis d'actitud, reflexions, responsabilitat, solidaritat ...; especialment si les solucions són referents al medi ambient.

Els problemes mediambientals sempre ens semblen molt llunyans. Tothom diu: «qualque dia el món ferà un trà»,

però ningú sembla sentir-se responsable sobre aquest fet, com que el problema és de tots no el relacionam amb cada un de nosaltres. Idò no! Cada un de nosaltres tenim part de culpa: estem immersos dins una societat de consum, o millor dit de consumisme (fonamentat en l'increment dels béns només perquè sí) on l'important és comprar i al poc temps tirar, on tot ha d'anar envasat perquè ens faci més comprera, on cada any hem de canviar la roba perquè ha passat de moda, on... No és estrany que grans quantitats de residus s'acumulin per tot arreu trencant els cicles essencials: per exemple una fulla per formar-se necessita que les arrels de l'arbre agafin nutrients del sòl, quan la fulla es mor cau enterra i es podreix, toman la majoria de nutrients a la terra, on aquests tornaran servir d'aliments als arbres perquè puguin tornar fer fulles. A la natura res es perd. I nosaltres que feim? Agafam les coses de la terra, les empram i després les abocam dins un

clot i no tornen servir pus mai més; i a més a més darrerament utilitzam moltes substàncies no biodegradables, agreujant més el problema.

L'única solució possible és l'anomenada tècnica de les Rs: reduir, reutilitzar, reparar i reciclar. Fitxau-vos que reciclar és la darrera que heu de posar perquè abans heu d'aplicar totes les altres.

En moltes ocasions és molt més ventatjós i fàcil prevenir el problema, que no eliminar-lo quan ja el tenim. L'equivocació que avui en dia feim tot és plantetjar-nos la qüestió: què hem de fer amb els fems?; i no pensar, com podem evitar produir fems? S'hauria de començar per que els sistemes de producció de fems i embalatges disminuïssin la generació de residus (Les indústries generalment produeixen els fems més tòxics i més difícils d'eliminar) i

Medi Ambient

afavorir els envasos reutilitzables i reciclables. És veritat que la majoria no tenim cap indústria pròpia, però tots anam a comprar, i el poder de triar un producte o l'altre està en les nostres mans. Amb els nostres doblers podem afavorir o no les indústries que fan malbé el medi ambient, però per poder-ho fer necessitam conèixer bé els processos que sofreixen els productes que comprem. Així i tot la tècnica de les Rs suposaria canviar certs hàbits de consum i la filosofia de la societat actualment, on es du a terme un desenvolupament agressiu amb el planeta sense respectar els seus límits de recursos ni la capacitat d'absorbir els residus.

D'aquí la importància de reduir els nostre consum, i d'aprofitar al màxim el que tenim (reutilitzar i reparar). Fent això sempre hi hauria coses que ja no podem emprar més i l'única solució seria fer-les de bell nou, per treure el màxim profit dels matèries primeres (reciclar); i perquè això es pugui fer es necessari que cada tipus de producte (o material) rebi un tractament

Contenidors Punt Verds

 <p>PAPER</p> <p>CONTENIDOR RECICLAGIABLE BLAU</p> <p>Si per paper, cartolina, cartó i altres materials de paper.</p> <p>No plàstic, metall, vidre, ceràmica, objectes d'altres materials.</p>	 <p>GLASS</p> <p>CONTENIDOR RECICLAGIABLE BLAU</p> <p>Si vidres de botelles i altres recipients de vidre sense cap altre material.</p> <p>No vidres de botelles de plàstic, ceràmica, objectes d'altres materials.</p>	 <p>METAL</p> <p>CONTENIDOR RECICLAGIABLE VERMELL</p> <p>Si objectes metàl·lics sense cap altre material.</p> <p>No plàstic, ceràmica, objectes d'altres materials.</p>	 <p>PLÀSTIC</p> <p>CONTENIDOR RECICLAGIABLE VERMELL</p> <p>Si objectes de plàstic sense cap altre material.</p> <p>No objectes d'altres materials.</p>	 <p>VIDRE BLANC</p> <p>CONTENIDOR RECICLAGIABLE VERMELL</p> <p>Si botelles i altres recipients de vidre sense cap altre material.</p> <p>No objectes d'altres materials.</p>	 <p>VIDRE DE COLOR</p> <p>CONTENIDOR RECICLAGIABLE VERMELL</p> <p>Si botelles i altres recipients de vidre sense cap altre material.</p> <p>No objectes d'altres materials.</p>
 <p>PALE DE METAL</p> <p>CONTENIDOR RECICLAGIABLE VERMELL</p> <p>Si objectes metàl·lics sense cap altre material.</p> <p>No objectes d'altres materials.</p>	 <p>ALUMINIUM</p> <p>CONTENIDOR RECICLAGIABLE VERMELL</p> <p>Si objectes metàl·lics sense cap altre material.</p> <p>No objectes d'altres materials.</p>	 <p>CAIXA DE FUSTA</p> <p>CONTENIDOR RECICLAGIABLE VERMELL</p> <p>Si objectes de fusta sense cap altre material.</p> <p>No objectes d'altres materials.</p>	 <p>CAIXA DE CARTÓ</p> <p>CONTENIDOR RECICLAGIABLE BLAU</p> <p>Si objectes de cartó sense cap altre material.</p> <p>No objectes d'altres materials.</p>	 <p>TRACTAMENT</p> <p>CONTENIDOR RECICLAGIABLE VERMELL</p> <p>Si objectes metàl·lics sense cap altre material.</p> <p>No objectes d'altres materials.</p>	

Utilització dels contenidors del Punt Verd

específic. Per això és tan important l'utilització del punt verd (recollida selectiva).

Cal considerar que la regla de les tres Rs comença en el moment que escollim un producte de consum. El tipus d'emballatge, les primeres matèries que el componen, la identificació de la reciclabilitat, la durabilitat o garanties

del fabricant, la facilitat per ser reparat i el servei de postvenda són alguns dels criteris que determinen que el reciclatge sigui més o menys fàcil després.

Les grans solucions són cosa de tots i cada un de nosaltres formen part d'aquest tot.

Francesca Martí Llodrà

Publicacions

"El Ferreret", motiu de noves publicacions

La Conselleria d'Agricultura i Pesca, del Govern Balear, ha editat tres publicacions relacionades amb la conservació del Ferreret, amfibi en perill d'extinció, exclusiu de la serra de Tramuntana de Mallorca. L'objectiu d'aquesta iniciativa és donar a conèixer al públic en general una de les espècies més emblemàtiques i amenaçades de la nostra fauna.

Les publicacions editades, de caràcter divulgatiu, formen part del Pla de Recuperació del Ferreret, programa iniciat per la Conselleria el 1991, i han estat finançades parcialment pel fons LIFE de la CE. Es tracta de dos tríptics i un quadernet de 16 pàgines. Un dels tríptics titulats. «Els barrancs, sanitaris de vida» està especialment dirigit a les persones que practiquen el «barranquisme» o «descens de

torrents», activitat esportiva en alça durant els darrers anys que suposa la masificació d'alguns torrents. El segon tríptic, titulat «El ferreret, tresor de la serra de Tramuntana» parla del Ferreret con a element peculiar del patrimoni biològic de les Illes Balears. El quadernet titulat «la conservació del ferreret» forma part de la col.lecció «Quaderns de Natura» i ofereix una ampla informació sobre l'espècie, les seves amenaces i les activitats en marxa per a la seva recuperació. Aquestes publicacions estan a la disposició del públic a la Conselleria d'Agricultura i Pesca i a Ca S'Amitger (Lluc).

Està prevista, en el mateix programa, l'edició d'un còmic protagonitzat pel Ferreret.

En l'àmbit de la sensibilització i la divulgació, i finançada pel mateix fons

LIFE, existeix a Ca S'Amitger una exposició permanent dedicada monogràficament al Ferreret en el marc del Centre d'Estudis Mediambientals.

El Pla de Recuperació del Ferreret continua actualment amb les seves actuacions principals: cria en captivitat i alliberament d'exemplars a la Serra, següidament de totes les poblacions, censos anuals, millora de les condicions a les localitats de cria, etc.

FINS AL 20 DE MARÇ 1996

PATROCINEN:
Consell Insular de Mallorca
Comissió de Benestar Social
Comissió de Medi Ambient i Ordenació del Territori

ORGANITZA:
FUNDACIÓ 97
PIME BALEARS

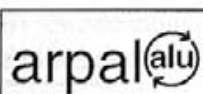
"SANOSTRA"

**FUNDACIÓ
"DEIXALLES"**

**PAGARÀ A L'HOSPITAL DE NIT I AL REFUGI
10 PESSETES
PER CADA LLAUNA BUIDA QUE TU ENS PORTIS**

a "DEIXALLES", Camí de Salard, 63 · Palma, de dilluns a divendres, de 9 h. a 13 h. i de 16 h. a 19 h.

COL-LABOREN

Es Molí Nou

Vilafranca - febrer de 1996 - número 103 - Any IX

IMPORTANT: Les llaunes han de ser, necessàriament, de begudes

L'augment d'instrucció de la dona pot fer variar els esquemes de l'estructura familiar vilafranquera

És aquest un resum d'un treball més ampli que es va dur a terme durant el curs passat i que volia ésser la base per a l'elaboració d'un programa teòric de necessitats formatives de les persones adultes de Vilafranca.

Estudi

Els resultats de l'estudi són molt eloqüents i les gràfiques parlen per si soles. De totes maneres farem un petit comentari a cada una d'elles.

Per elaborar aquest treball s'ha partit del padró d'habitants de Vilafranca de Bonany de 1991.

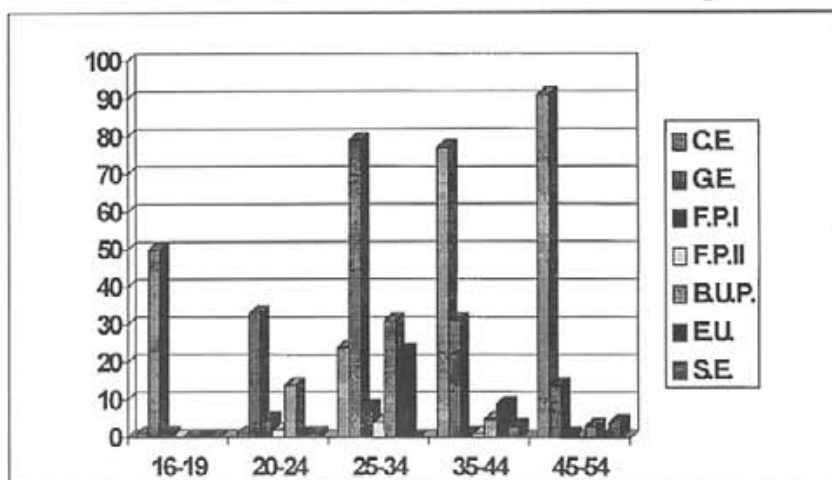
D'entrada ja es va veure que les dades referides al nivell d'instrucció de la població no eren gaire fiables per diversos motius.

Les de la població compresa entre 16 i 24 anys, tal vegada la més interessant per al present estudi, és la més desfassada. S'ha de tenir present que el 1991 tenien entre 12 i 20 anys i que les dades referents a les titulacions acadèmiques rarament solen actualitzar-se. Per posar al dia el nivell d'instrucció d'aquesta població s'han seguit els següents criteris:

El tram de població comprès entre 20 i 24 anys s'ha fet amb l'ajuda d'uns quants joves d'aquestes mateixes edats. Cal tenir present però que la informació no abarca la totalitat de la població perquè no se sabia ben bé en alguns casos, si continuaven estudiant, ho havien deixat o havien acabat els estudis. No és doncs gaire precisa.

Per a la població nascuda entre l'1 de gener de 1976 i el 31 de desembre de 1979, és a dir la que actualment té entre 16 i 19 anys, s'ha seguit el criteri de corregir sols si havien acabat el Graduat Escolar, actualitzat amb l'ajuda de joves d'aquestes edats, l'arxiu de l'Escola d'Adults de Vilafranca i les dades dels instituts de secundària de Manacor.

Aquests dos trams doncs, tenen el valor descrit i a l'hora de valorar les dades s'han de tenir present aquestes

Nivell d'instrucció de les dones de Vilafranca nascudes entre 1941 i 1979

mancances.

Els trams de població d'edats compreses entre els 25 i els 54 anys són ja més fiables. Cal però fer uns comentaris sobre diverses observacions.

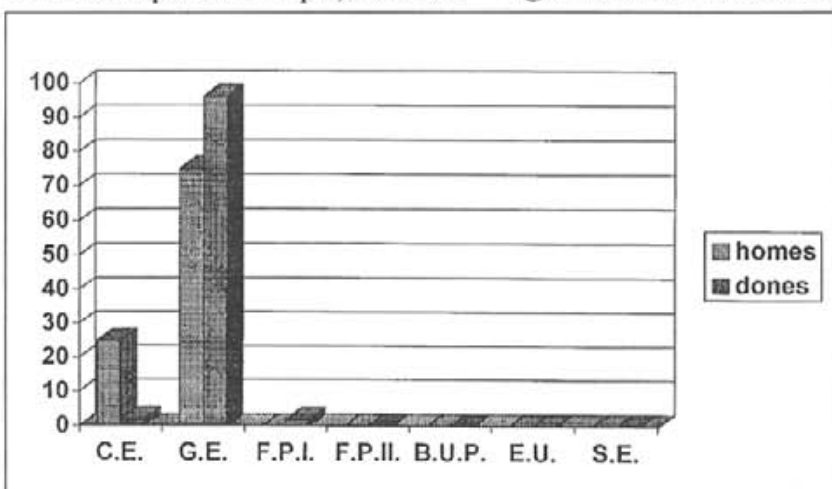
S'han actualitzat les dades sobre el nivell d'instrucció amb l'arxiu de l'Escola d'Adults de Vilafranca i a més per a comprovar el nivell de fiabilitat del padró s'han autenticat, en els casos que s'ha pogut i que representen un 28% del total, les titulacions acadèmiques anotades al padró del tram de població comprès entre els 35 i els 44 anys, i s'ha observat que una tercera part dels homes que figuren com a batxillers superiors, no el tenen, i que un 12% de dones figuren amb una titulació inferior a la que en realitat tenen. Això podria ser degut a diversos motius.

S'ha de tenir present que quan s'elabora el padró municipal, al domicili

és més freqüent trobar-hi la dona, i és probable que, amb la quantitat de titulacions diferents al llarg de la història de l'educació recent i el poc coneixement d'enquestadors i enquestats sobre titulacions acadèmiques anteriors i homologacions actuals, la resposta no sigui la que se correspon amb la realitat acadèmica actual i es produeixin confusions.

Quan a les dones, és bastant freqüent trobar-ne estudiant, cosa no gaire usual entre els homes degut a les exigències socials i econòmiques que encara suporten.

Per últim s'ha de remarcar que dins C.E. s'hi ha inclòs la població que figura amb Certificat d'Estudis i Certificat d'Escolaritat; dins G.E. la població amb Graduat Escolar o Batxiller Elemental; dins B.U.P. la de Batxiller Superior o B.U.P.; dins E.U. diplomatures i llicenciatures i dins S.E. la població que figura inscrita sense estudis.

Nivell d'instrucció de la població de 16 a 19 anys

Població de 45 a 54 anys

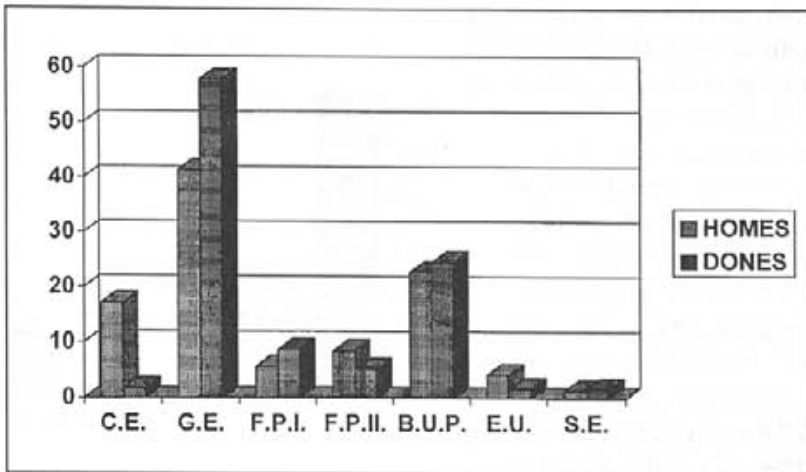
En tots els grups els homes superen en estudis les dones.

En aquesta dècada es veu clarament que poquíssimes dones tengueren accés a l'educació no obligatòria, ja que a l'apartat de Graduat Escolar la immensa majoria de dones que hi consten hi figuren amb aquesta titulació, en canvi els homes hi figuren com a Batxillers Elements, que és el títol que s'expedia aleshores. És molt probable que els homes i les dones que figuren amb Graduat Escolar el cursassin a través de Ràdio ECCA o de l'EPA.

També s'ha de tenir present que el fet que la gran majoria de la població tengui el C.E. es deu a què era l'ensenyament obligatori aleshores; i aquest tret és una constant que encara ara no s'ha trencat: la gran massa de la població de totes les edats, encara que no en un percentatge tan elevat, sols cursa l'ensenyament obligatori.

Població de 35 a 44 anys

En deu anys el nombre de dones amb estudis universitaris passa de 0 a quasi doblar el nombre d'homes. En aquesta dècada, principalment al tram comprès entre 35 i 39 anys, ja es veu clarament que les dones accediren amb força a l'educació no obligatòria, fins a superar en alguns apartats els homes. Això passa a Graduat Escolar i a l'Ensenyament Universitari, en conjunt però els homes superen en estudis el nombre de dones, cal recordar que, com

Nivell d'instrucció de la població de 20 a 24 anys

ja s'ha comentat anteriorment, les dades no són massa fiables en aquest apartat.

Població de 25 a 34 anys

Més de 5 dones per cada home amb títol universitari. Durant aquesta dècada es produeix el vertader salt de la dona a l'educació, que sembla ja definitivament afiançat. Amb el Certificat d'estudis hi figuren el mateix percentatge d'homes que de dones. En aquesta època era ja obligatori el Graduat Escolar. En Formació Professional, el nombre d'homes supera clarament al de les dones, però on es produeix un gir realment espectacular és en els estudis de BUP i sobretot en els universitaris fins al punt d'haver-hi més de cinc dones per cada home amb diplomatura o llicenciatura.

Població de 20 a 24 anys

En aquest tram d'edat les dades no són fiables. Ja s'ha explicat la dificultat per obtenir dades fiables per aquest tram

d'edat. Sols remarcar que el percentatge de dones amb estudis universitaris és inferior al dels homes, trenca per tant la tònica de les dues dècades anteriors, cal però tenir present les observacions efectuades.

Població de 16 a 19 anys

Un 25% dels homes no té el Graduat Escolar per un 2% de dones. Homes i dones de 16 a 19 anys que treballen i que continuen estudiant. (gràfica). Un 54% d'homes i un 15% de dones treballen i un 39% d'homes i un 71% de dones continuen estudiant.

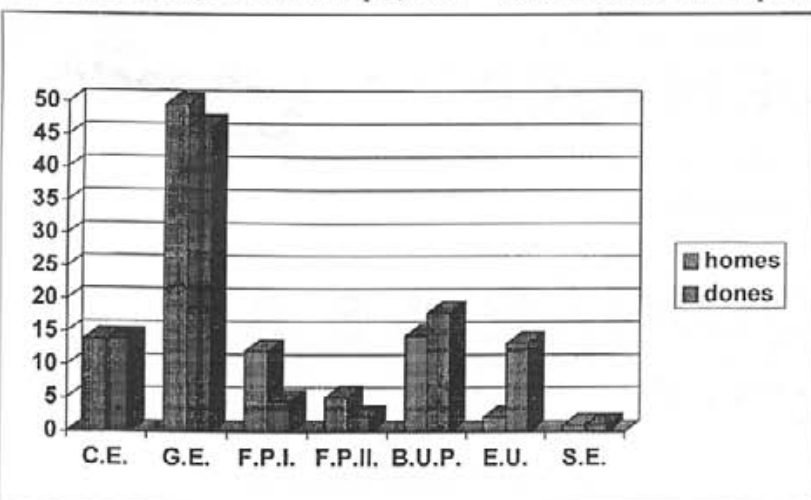
Com reaccionarà Vilafranca davant aquesta situació?

L'accés de la dona a l'educació ha comportat que en pocs anys la preparació d'aquestes sigui molt superior en conjunt a la dels homes.

Aquest fet però no ha tengut correspondència en el món laboral i en aquests moments hi ha moltes parelles en les quals els homes, amb menys preparació acadèmica sostenen econòmicament la família i la dona continua sense treballar.

Això segurament és degut a què la dona ha deixat de banda els oficis, que és on encara es mantenen els llocs de feina. Molt poques es dediquen a fer de fusters, ferrers, electricistes, cuiners, etc.; la majoria han optat per seguir BUP i/o estudis universitaris i per tant moltes de les que fan feina solen tenir treballs més qualificats.

Aquest fet però, també ha fet possible que hi hagi, i és d'esperar que

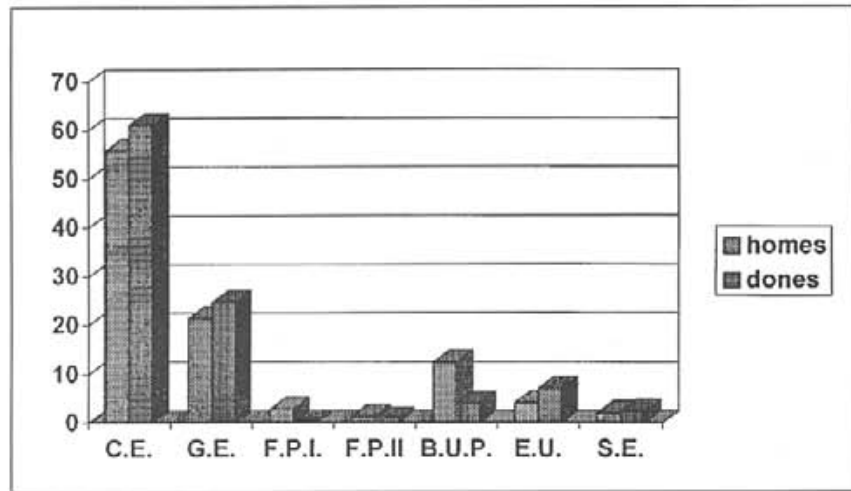

Nivell d'instrucció de la població de 25 a 34 anys

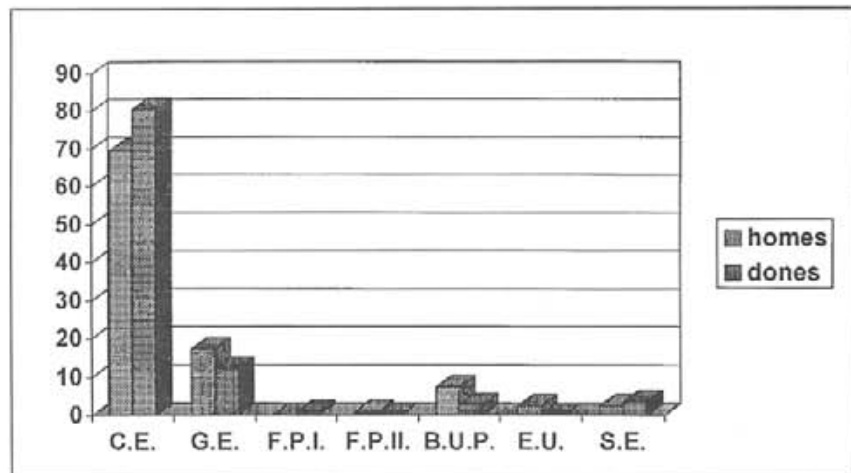
de cada dia més, parelles en les quals la dona, degut al seu treball més qualificat i més ben remunerat, sigui el cap econòmic de la família.

És un fet que segurament de cada dia serà més freqüent i que provocarà uns canvis notables en els costums més inamovibles: l'intercanvi del paper tradicional de l'home i la dona dins la família, i segurament aquest serà el fet social més important i m'atreiria a dir que revolucionari d'aquesta fi de segle i començament del següent, perquè afecta les estructures més anquilosades de la família tradicional i tal vegada és el tema més tabú de l'actualitat.

I és que molt possiblement aquesta sigui ara la nostra gran assignatura pendent. Perquè s'ha parlat i es parla, i s'han fet i es faran moltes campanyes en favor de la igualtat de la dona, i s'han de fer perquè son necessàries; però també s'han d'abordar els canvis que aquesta nova situació provoca, i si no se'n parla i es va veient com una situació totalment normal, molts d'homes acabaran en situacions prou conegudes i que afecten greument no sols la convivència familiar o la salut psíquica dels afectats, sinó la convivència social amb una actitud de fòbia vers les dones preparades i la no acceptació de la participació sobretot en els llocs encara copats majoritàriament pels homes com pugui ésser en la política o en llocs de direcció.

Nivell d'instrucció de la població de 35 a 44 anys

Nivell d'instrucció de la població de 45 a 54 anys

Però la societat en general i sobretot la part que en podria ésser la més afectada en algun moment, és la que té un comportament més negatiu front a aquestes situacions i així reacciona com a mínim fent befa i fins qualificant de la manera més humiliant tradicionalment per l'home el fet que aquest depengui

econòmicament de la seva dona.

Ens hi haurem d'acostumar pel bé de tots, venen aires nous i ens agradi o no els haurem d'afrontar junts, perquè homes i dones serem junts o no serem.

Magdalena Mayol

AGRICULTOR JOVE

que es vulgui canviar a

VENEDOR DE MAQUINÀRIA

(tracors FORD, tracorts FIAT, i eines) escrigui les dades, mèrits i qualitats personals a

OSCA MAQUINÀRIA S.A.

Gremi de teixidors, 35. 07009 Palma

Com cercar feina? Consideracions prèvies

L'ocupació laboral és una de les problemàtiques socials més preocupants de la societat actual, que afecta de manera especial al col·lectiu juvenil. Per això, des de la **BORSA DE TREBALL**, vos volem anar informant, a les successives publicacions de la revista, sobre les tècniques de recerca de feina, els drets i deures dels treballadors, el contracte de treball a més d'altres informacions d'interès relacionades amb el món laboral. Començarem per presentar-te una sèrie de consideracions prèvies que t'has de plantejar abans de cercar un lloc de feina.

En primer lloc, en començar a cercar un lloc de feina has de tenir la suficient motivació i desig en la recerca, a més d'una actitud i mentalització positiva davant la tasca. Entre les teves activitats diàries cercar un treball ha de ser l'objectiu prioritari, (per exemple: aixecar-se prest, llegir detingudament les ofertes de feina o les oposicions convocades a la premsa diària, visitar l'oficina del **INEM** o alguna empresa per oferir els nostres serveis).

Sobre la base de la formació que tens o una experiència laboral anterior fes un repàs del tipus de feina que podries o t'agradaria realitzar en l'actualitat, per tenir un ventall de possibilitats a l'hora de triar un treball. Pensa també en els coneixements i preparació que serien necessaris adquirir per poder desenvolupar altres treballs de cara al futur.

En la teva recerca, organitza't acumulant la major informació que puguis sobre ofertes de treball, actuals o futures, i sobre empreses, fent un inventari d'aquelles on creguis que te poden atendre. Has de tenir preparat el *currículum vitae*, així com els títols, certificacions, diplomes o altra documentació relativa a la teva formació acadèmica. Així mateix, apunta't a tots els serveis i registres d'ocupació, associacions professionals i borses de treball que hi hagi a la nostra Comunitat, com ara la borsa de treball de la Mancomunitat Pla de Mallorca. En definitiva, podríem resumir les qüestions d'aquesta primera aproximació a l'orientació laboral en: **Motivació, Esforç personal, Mentalització positiva, Formació i Informació**

Els interessats en: apuntar-se a la borsa de treball, realitzar una entrevista d'orientació laboral, trobar un treballador amb un perfil professional determinat, poden adreçar-se a les oficines de la Mancomunitat Pla de Mallorca del c/Hospital, 28 de Petra o telefonar al 83.04.41 de dilluns a divendres de 9 a 14 hrs. Aquest article està elaborat a partir de la «Guia d'Ocupació» editada per la Direcció General de Joventut, Menors i Família Conselleria de Governació.

El plaer de beure un "Mas Comtal Negre 94"

El vi negre de la bodega Mas Comtal, collita del 94, ha estat creat pels germans Albert i Joan Milà, prestigiosos viticultors del Penedès, els iniciaren la carrera en solitari l'any 1993 amb la creació d'aquest petit celler. En pocs anys de vida, ja han estat capaços d'obtenir premis i les millors crítiques per part de la premsa especialitzada, que reflecteixen la qualitat dels seus productes.

El cupatge de les varietats bordeleses Cabernet

Carles Costa i Salom presenta el llibre "Sant Joan, un temps"

Carles Costa i Salom (Sant Joan, 1933), ben conegut dins el món cultural mallorquí dels darrers vint-i cinc anys, i particularment en l'àmbit de Sant Joan, el seu poble natal, obre el ventall dels seus records per traslladar el lector a la dècada dels anys quaranta, en el cor d'una vila pagesa, i acompanyar-lo pel curs d'un any, amb

Societat

la successió de festes i tasques quotidianes. Comptant amb els seus records juvenils, amb el copiós arxiu de publicacions i notícies que el seu amor i la seva curiositat per la cultura popular l'han empès a replegar, i amb les informacions que ha pogut beure a fonts orals que ja s'estronquen a la carrera, ha salvat per a la història el record i la imatge pre-turística d'una vila, la de Sant Joan, igual a les altres, amb poques diferències, a la resta de viles del Pla, o gairebé de tota la part forana. Amb un llenguatge planer i casolà, ens conta com eren les festes de Sant Antoni i dels Darrers Dies, les austeritats de la Quaresma i el tuàtem que envoltava les celebracions de Setmana Santa i Pasqua, el simple i esquitit protocol que acompanyava els bateigs i els casaments, vora la parafernàlia que es desplegava entorn dels enterraments i funerals... uns quadres coloristes d'un món ja esvaït, del qual ja només se'n pot trobar memòria en els museus etnològics o en les pàgines de publicacions com aquesta d'En Carles Costa. La gent major podrà reviure amb aquest llibre unes vivències que ja es perden dins la boira dels anys, i les generacions joves podran conèixer els costums i l'ambient on varen créixer, patir i gaudir els seus pares i padrins.

Sauvignon, Merlot i Cabernet Franc, juntament amb l'astutat fórmula de donar-li una petita pinzellada de roure Allier (gràcies a una curta estada en barrica que no supera als quatre mesos) i la posterior reducció en ampolles durant un període de nou mesos abans de sortir al mercat, configuren un vi jove original i complex.

Les característiques organolèptiques vénen donades per un color cirera rubí i al nas ens dona una percepció intensa i agradable de caràcter fruitós amb tocs d'espècies (habituals en vins de component Cabernet). En boca és equilibrat, fresc i fluïd degut a una acidesa adequada; ric en taní, les sensacions finals són agradables i persistents. Gràcies al bon contingut en taní que hem anomenat, és un vi que millorarà al llarg dels anys, ja que es potenciaran les seves virtuts.

Es tracta d'un vi molt indicat per a estofats, rostits, formatges i carns de caça, però sobretot hom recomana amb els productes de la matança del porc, tant bons i venerats en aquest país, com per exemple els botifarrons o bé la ventresca torrada al caliu d'un bon foc.

Francesc Grimalt

Manifest de la Plataforma en Defensa del Ferrocarril

Les entitats i les persones sotasignades, preocupades pel caire que agafen les noves propostes de transformació del recinte de les estacions de Palma, molt especialment la darrera, que inclou també l'entorn de la plaça d'Espanya, manifestant davant l'opinió pública i la ciutadana de Mallorca que:

Valoram molt negativament el contingut del projecte que sobre el recinte ferroviari de Palma han fet públic darrerament el Govern Balear i l'Ajuntament de Palma perquè no és fruit pensat, d'una reflexió suficientment profunda sobre el futur i el paper que el ferrocarril ha d'assolir dins una planificació insular, com una de les infraestructures territorials que hauria d'estar més decididament implicada en el desenvolupament econòmic i social. De la proposta presentada, es desprèn que els actuals edificis de les estacions són arrasats per permetre el posicionament, en capçalera, d'un aparcament subterrani i que es modifica el Km 0 allunyant-lo del centre de la ciutat. Aquesta modificació afecta de rebot el transport interurbà per autobús, que queda igualment desplaçat. Totes aquestes actuacions van en clar detriment del ferrocarril, a pesar que existeixen bases objectives i que són nombrosos els estudis tècnics que avalen la continuïtat i el foment del seu ús, i que el corredor Palma-Alcúdia experimenta un manifest increment de població i el seu interès estratègic augmenta dia a dia. Sorpren l'actitud ambigua del Govern Balear respecte del ferrocarril perquè, tot i que va rebre el traspàs de competències ferroviàries (RD 2232/1993, de 17 de desembre de 1992) i que disposa de prou recursos econòmics per donar al ferrocarril mallorquí el tractament i el protagonisme que la desídia i l'abandonament li han negat fins ara, emprèn actuacions tan contradictòries com és ara adquirir nou material mòbil al mateix temps que promou un desmollorament tan important com és ara allunyar l'estació del centre. Per altra banda, qualifiquem d'imprudent i d'injustificada la proposta de soterrar les avingudes al seu pas per aquest indret perquè suposa hipotecar la possibilitat d'una ordenació global d'aquest espai vertebrador entre la part antiga i l'eixample, sense que es

justifiqui des de criteris de circulació rodada. De la proposta crida també l'atenció el poc respecte que es deriva cap a aquest solar de la ciutat, sense dubte d'importància històrica, ben incorporada a la memòria dels mallorquins i escenari simbòlic de la transformació de les antigues portes de la murada en els edificis de les estacions ferroviàries.

Per tot quan hem exposat i davant la situació que genera el fet que ja han començat les obres per al trasllat de les estacions, malgrat que el projecte s'acaba tot just de treure a informació pública, reivindicam la necessitat que l'actuació pública adopti els següents criteris:

- 1.- Que es mantingui la posició del Km 0 com a condició per no afectar greument la qualitat del servei ferroviari.
- 2.- Que el Govern Balear, com a organisme competent, potenciï el transport per ferrocarril ja que és un transport net, eficaç, segur, que pot ajudar activament a descongestionar el trànsit rodad de la ciutat i a pal·liar-ne de forma de la pol·lució ambiental.
- 3.- Que es conservin les edificacions ferroviàries i que se'n promogui la rehabilitació per als mateixos usos o d'altres relacionats amb el parc, sempre compatibles amb la seva naturalesa arquitectònica.
- 4.- Que el jardins o zones d'esplai que es creïn al recinte ferroviari siguin compatibles amb el funcionament del tren i les seves instal·lacions.
- 5.- Que si no és possible o convenient soterrar el ferrocarril mantenint el Km 0, l'actuació urbanitzadora sigui quant a construcció i manteniment, senzilla, flexible i econòmica per no hipotecar la conservació i la potenciació del servei ferroviari.
- 6.- Que no se soterrin les avingudes a l'entorn de les estacions mentre no es demostrï la idoneïtat d'aquesta actuació mitjançant els necessaris estudis que previnguin l'ordenació global d'aquest espai.
- 7.- En conseqüència, que no s'amenaci la integritat del túnel del ferrocarril al port ni, per tant, la possibilitat d'utilitzar-lo en el futur.
- 8.- Per la mateixa raó, que el tractament urbanístic de l'actual plaça d'Espanya sigui només de millorament i que, en qualsevol cas, es respectin les espècies vegetals majors en edat.
- 9.- Que s'habilitin dins el recinte ferroviari locals per allotjar-hi, en règim museístic, el material ferroviari -tant el mòbil com la maquinària auxiliar- més antic i avui en desús.

Comunicat de Premsa del PSM

3 de març: Mallorca amb veu pròpia

Si, Mallorca, les Illes Balears han d'esser amb veu pròpia al Congrés de diputats. Ja són massa anys que els diputats elegits per Balears no defensen amb prou força els interessos de la nostra terra. Les competències autonòmiques, el seu finançament, les inversions de l'estat a Balears, no han estat objecte de debat al Congrés perquè cap diputat ha tengut la independència política per plantejar amb valentia aquestes qüestions. Mentre que Catalunya, País Basc, Illes Canàries, fins i tot Aragó, han aconseguit, no privilegis, sinó més polítiques adequades a la seva realitat social i econòmica, els ciutadans d'aquestes illes som els darrers en nivell d'autonomia i serveis públics.

Aquesta és la qüestió, per tant, que està en joc el proper dia 3 de març. Els mallorquins no ens hauriem de deixar arrossegar per l'onada de bipartidisme que condiciona les eleccions generals. Per a nosaltres abans que si governa

Aznar o González, ens interessa rompre l'aïllament de tants d'anys i aconseguir una fita històrica: **una diputada nacionalista per Balears en els congrés dels diputats**. I aquest objectiu, que fa pocs anys semblava una quimera, avui ja pot ésser una realitat. A les eleccions autonòmiques de 1995 el PSM de Menorca i l'Entesa Nacionalista i Ecologista d'Eivissa i Formentera aconseguiren 46.000 vots. Si el 3 de març els tres partits formant Coalició, PSM-ENE (Nacionalistes de les Illes Balears), repeteixen aquests resultats, Maria Antònia Vadell, la cap de llista de la Coalició PSM-ENE, serà diputada a Corts. Cal per tant, que tothom que va votar PSM a les darreres eleccions autonòmiques es decideixi a votar el mateix el proper dia 3 de març, optant per un vol il·lusionat a un projecte polític honest i sense cap dependència de l'exterior.

Un jove que fa poble

Fa prop de quatre anys, una persona coneguda del nostre poble, es va introduir com a col·laborador, com un més dels altres que ja hi havia a la revista "Es Molí Nou", però amb el temps no tan sols ha estat un col·laborador com els altres sinó que ha estat una persona que ha sabut dur la revista.

Lletra de lector

Passant els anys, aquest personatge ha anat assumint molts de càrrecs per mantenir la revista en el nostre poble, potser massa, segurament ell és l'únic que sap exactament com funciona la revista i sempre ha tengut solucions a l'hora d'afrontar els problemes que han pogut aparèixer i, com molta gent de la seva edat faria, tan sols en 18 anys, seria pensar que un dia deixaria la revista perquè així no tendria cap càrrec a assumir, ni mal de caps per la revista però segurament ho va pensar bé hi va decidir que si deixava la revista no tornaria a sortir mai més i el millor que va fer va esser seguir endavant i solucionar els problemes que li vendrien.

L'any 1992, gràcies a ell, i un grup de persones que amb el temps es va anar reduint, la revista sortia, i feia totes les feines que hi podia haver per sortir la revista al carrer. Fer totes les feines d'una revista no són poques com vos podeu imaginar i tot això són mals de cap.

Si alguna persona està contenta de veure i llegir la revista és gràcies a ell perquè, va començar i fins ara no s'ha aturat de fer feina, esperam que tampoc s'aturi per ara, és una persona que et sap donar consells, et diu si les coses que fas estan ben fetes o no i el millor que fa és donar ànims a la gent perquè segueixi a la revista.

Els col·laboradors Joan i Jaume

No volguem cendres a Son Nuviet ni en lloc, la incineració no ens convé

Dimercres, dia 14 de febrer de 1996, hi va haver una cadena humana a Palma en contra de la incineració. L'assistència de la gent va ser nombrosa però hem de destacar que dins aquest públic nombrós hi havia ben pocs vilafranquers. No perquè el parlamentaris diguin que enguany no duran les cendres de la incineradora a Son Nuviet hagim de deixar de lluitar. Perquè, no mos enganem, si els fems se cremen a la incineradora per ventura ara no mos duran les cendres però les mos hi poden dur d'aquí a cinc anys. Així que NO INCINERAR no vol dir NO CENDRES A SONNUVIET. Pensam que de la nostra col·laboració depen que els fems es cremin o no.

Francesca Martí Llodrà

L'estrategia de la confusió

Si hom repassa amb esment les actituds i el tarannà dels articulistes que firmen habitualment les cròniques, ressenyes i gasetilles diverses de la premsa (mimèticament forastera) de ciutat, no li costarà gaire adonar-se d'una mena d'estrategia de la confusió, caracteritzada per l'emissió i acumulació d'informacions convenientment manipulades i dirigides.

Ben entès, és obvi que després de tants anys d'obscurantisme inquisitorial i de rígides prohibicions, el poder colonial espanyol -amb les seves múltiples manifestacions- s'ha mostrat fins ara ineficaç en la seva

Fora la cultura forastera

Aquesta cultura estrangera que ha usurpat terres, ha torturat llengües, ha matat cultures i ha destruït pobles sencers, ara ens té emprisonats i som esclaus a la nostra terra. Som un poble viu, un poble que mai mor i que sempre està en peu. Molts no han aguantat i han estat absorbits per aquesta imposada cultura, però nosaltres aguantarem, lluitarem pel que és nostre, per la nostra terra.

Tants anys hem aguantat, tants ens hem mantingut fermes que no serà ara tampoc quan ens punyin encara més a la ferida que ja ens han fet, que ja es prou grossa com per poder morir dessagnats. L'hem de cicatritzar i no n'hem de deixar ni una petjada. Sé que és una utopia aixecar el cap ara quan tant de mal ens han fet, però és molt senzill, basta dir NO, diguem «Barco de Requilla» a tothom que vulgui imposar la cultura forastera.

Aquests afamats carnívors són com a vampirs, que ataquen a traïció quan no ho esperes i et claven les dents al coll. Aprofundeixen amb els claus i et xuclen el millor de la teva sang llevan-te el màxim de substància d'existència, ho fan així perquè sinó serien ells qui no sobreviurien, no tendrien prou força per tirar endavant; no serien res, si abans no s'haguessin enriquit a base de la suor d'altres pobles important-los poc si això duu a la destrucció de cultures senceres, possiblement més vives, riques i amb més esperit que la seva.

Ho fan amb nosaltres, ens debiliten, com més va més sang ens xuclen, més fruit de vivesa ens prenen, més defallim. Si no espavil·lam, si no feim res, si seguim igual i no lluitam, algun dia no molt llunyà caurem a terra definitivament, i ja serà impossible aixecar-nos, haurem mort. Haurem quedat en no res, però ells hauran aconseguit el seu objectiu, ja no serem mai més cap nosa per a ells. Serem una cultura com tantes, una llengua com tantes, un poble com tants, absorbits per aquesta tirana cultura.

Però no deixarem que sigui així, seguirem lluitant, per molts cops i ferides que tinguem. Agafarem força d'on calgui i sortirem de l'esclavitud a què ens tenen sotmesos. Deixarem de suar i sofrir per a ells i ho farem per a nosaltres, per dur endavant el nostre poble, per seguir en peu, per seguir femes.

Lluitarem i seguirem lluitant fins a aconseguir-la, fins a aconseguir la llibertat VISCA LA TERRA!

Joan Cercat

obsessió vertebradora. És per això que intenta bastir una estratègia força més complexa però més efectiva, destinada a la perpetuació del poble (ja sia el de Mallorca o d'altres zones catalanes) en el que podem anomenar encerclament informatiu desorientatiu, l'objectiu del qual és accelerar el procés de colonització cultural i d'aliniació nacional. El progrés tecnològic, la multiplicat i l'eficàcia dels moderns mitjans de comunicació, n'han esdevingut els instruments més adients.

Heus ací que, prenent com a model l'estat jacobí francès, els diversos mecanismes d'aculturació uniformitzadora de l'estat espanyol -dels quals els «nostres» gasetillers en fan part, en tinguin consciència o no- ens intenten convèncer continuament de les virtuts i de les bones intencions de les institucions colonials, de tal manera que l'engranatge funcioni com és previst. Bé podem entendre, doncs, que l'actuació constant d'una munió de mitjans abassegadors sistemàticament dirigits sobre el subconscient dels individus i dels pobles, suposa un menysteniment (un autoodi) de la pròpia identitat lingüístico-cultural i nacional, amb la subsegüent substitució dels valors tradicionals autòctons i dels propis moldels de comportament.

Andreu Salom i Mir

Felip Ramis, entrenador del futbol base vilafranquer, es queixa del baix suport que rep de la directiva i dels pares

A partir d'aquest número comença una nova etapa a la part esportiva. A partir d'aquí, la nostra il·lusió és poder fer una entrevista a un esportista de la nostra vila. El primer ha estat en Felip Ramis, un entrenador de futbol, que ja duu uns quants anys al «nostre» club.

Esports

En Felip Ramis, és de Sant Joan, i des de fa quatre anys entrena un equip vilafranquer. Primer va venir procedent del Montuiri, i, a mitjana temporada, es va posar com a segon entrenador dels benjamins, en aquells moments entrenats per en Pep Ribes. Llavors, l'any vinent, es va fer càrrec dels benjamins, i fins ara que s'ha fet càrrec de l'equip cadet.

- Com et sents aquí, al C.F. Vilafranca?

Fins ara bé, estic bastant content dels equips que he entrenat, i també amb l'ambient que es respira a la vostra vila.

- Per què vares venir en aquest club?

Fa quatre anys entrenava els benjamins del Montuiri, on no em trobava a gust, tant pel joc dels meus jugadors, com per la confiança que em donaven, i jo vaig decidir renunciar al càrrec que m'havien assignat a principi de temporada. Al cap d'un temps van venir a cercar-me a mi i a dos jugadors, i tant jo com els jugadors vàrem dir que sí.

- Què en penses, de la directiva?, què li canviaries?

En primer lloc, puc dir que només en conec dos membres, el president i en Jaume Estrany, a més dels delegats del futbol base. També voldria remarcar que la junta directiva només veu un equip, el primer, i no dona gens de suport al futbol base, i d'aquí a un parell d'anys tindrà repercussions.

- Has jugat mai a futbol?

Sí. Vaig començar de benjamí i vaig arribar fins a segona regional amb el Sencelles.

- I parlant d'aquí, què trobes de l'estat del terreny de joc?, quina solució donaries?

Té molt que desitjar, està ple de caramulls d'arena, de clots i desperfectes. Els dies que ha plogut es formen unes siques pel mig del camp i això dificulta jugar, tant pel moviment de la pilota com per correr-hi. Per millorar un poc això el mínim que es podria fer es passar-hi l'anomenat «passador», cosa que pel primer equip fan i per la resta no.

- Què trobes de l'equip que tens a les teves mans?

L'equip s'ha acopat bé, però la falta d'hores d'entrenament es veu en els partits, quan els contraris encara corren, nosaltres ja no podem. També es pot veure la manca de suport que donaven els altres anys els pares, i ara ja ni vénen a veure'ls.

- Quina valoració dones al paper fet en la «Copa President»?

Ha estat nefasta, quasi no ha servit per a res, just ens ha anat bé per fer la pretemporada. Jo només coneixia els jugadors de primer any, i ens ha duit molta feina fer un equip més o manco coherent. En principi, no l'havíem de jugar però llavors la federació ens hi va obligar.

- Què esperes dels teus jugadors a la lliga?

Confio en fer un paper digne, i quedar entre els quatre primers llocs de la classificació.

- Confies continuar l'any que ve al Vilafranca?

En principi, em fa ganes seguir aquí, però depèn de molts de factors, que ara encara no puc anunciar, però quasi segur que sí.

Felip Ramis. Foto: Joan Jaume

Jaume Vidal

Bar-Terrassa s'Altell
Amb l'esport base vilafranquer

Restaurant "Es Cruce"
Amb el C.F. Vilafranca

L'excel·lent treball de l'entrenador Pep Sansó i els gols del davanter Morei centren l'actualitat esportiva del C.F. Vilafranca

Redacció d'Esports.- Primer Equip

Deu són els punts que separen el Vilafranca del segon classificat, el Port de Sóller, i això ja comença a fer olor de Regional Preferent; després de la darrera victòria dins el Poliesportiu d'Es Molí Nou davant el Porto Cristo (2-1) i amb una excel·lent aflluència de públic, sembla que els «grans» desperten noves il·lusions dins el nostre poble. Cal destacar que tots els periòdics mallorquins lloen la gran feina que està relitzant el vilafranquer Pep Sansó i el golejadore Biel Morei. Quan encara només es duen jugats deu partits, el Vilafranca, és el líder absolut de la Primera Regional i tot fa pensar que, llevat d'un desastre, el C.F. Vilafranca den Pep Sansó pujarà.

El primer equip ja té pràcticament assegurat l'ascens a Preferent

Juvenils

Si abans dèiem que els juvenils anaven per bon camí, sembla que aquest camí s'hagi perdut. Les dues darreres derrotes consecutives dins La Vila, una davant el Port de Pollença (3-8) qualificada de sorprenent, i l'altra davant el Margaritense (2-3) fan pensar que el jugadors den Monserrat i den Llorenç es troben en crisi total i absoluta. Després de l'empat aconseguit dins el líder Son Ferrer, semblava que les coses anaven per amunt, però ara tot plegat és incomprendible. Un equip que no havia perdut ni un sol punt dins Vilafranca, el primer partit que perd ho fa per 3-8 i el segon també aquí per 2-3. És hora de fer un pensament.

Cadets

A l'hora de tancar aquesta edició, el Vilafranca cadet encara havia de disputar el seu primer partit de lliga, aquí a

La Vila, contra l'equip felanitxer de S'Horta. En el proper número ja reproduïrem els seus resultats i fetes esportives.

Infantils

Els infantils den Domingo són l'equip més regular del futbol·base. Les darreres victòries, sobretot la de davant tot un Manacor, on guanyaren per 6-2, fan que ara ja vagin segons amb vint-i-tres punts. Val a dir que el periòdic Última Hora va anomenar el vilafranquer Jaume Sitges millor jugador de la categoria infantil del passat cap de setmana. Tal com varen anunciar, aquesta gran promesa durà i duu molt que xerrar.

Benjamins

Els benjamins den Biel Barceló segueixen treballant de valent per accedir a les places d'ascens. El darrer empat davant el líder dins Vilafranca (4-4), amb un partit en què no va mancar l'emoció, col·loca els benjamins en la tercera posició i amb vint-i-cinc punts amb totes les esperances de fer campió de grup.

Consells del Gimnàs Huguet sobre la gimnàstica

Quan els músculs no treballen es debiliten i s'atrofien. Es pot comprovar que després d'un repòs prolongat al llit, per malaltia ..., tota la musculatura es debilita.

La gimnàstica (amb prudència) és beneficiosa per a tots: joves, adults, gent gran. És aconsellable en gent major que presenti símptomes d'artrosi, d'escleriosi, i també indispensable per l'ostéoporosi, (malaltia freqüent en les dones post-menoposiques i que per un canvi hormonal fa que

els ossos siguin més porosos i es faciliti la seva ruptura).

Amb la gimnàstica, aconseguim reforçar els músculs i ossos del nostre cos; i d'aquesta manera podem evitar lesions futures.
Gimnàs Huguet

La campanya "Cap poble sense cinema" no deixarà Vilafranca al marge

La posta en marxa de la campanya "Cap poble sense cinema", que duu a terme la conselleria de Cultura del CIM en motiu de la celebració del primer centenari del cinema, no deixarà el nostre poble de banda i el proper dissabte, dia 9 de març les imatges arribaran de bell nou a la vella pantalla del cinema parroquial. Aquesta iniciativa preten que la gent dels pobles que ja no tenen el cinema en funcionament i que habitualment no tenen possibilitats de desplaçar-se per veure una pel·lícula puguin gaudir de bell nou del cinema vist a casa, a Vilafranca.

Noticiari

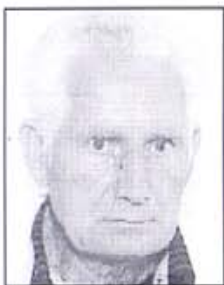
Defuncions

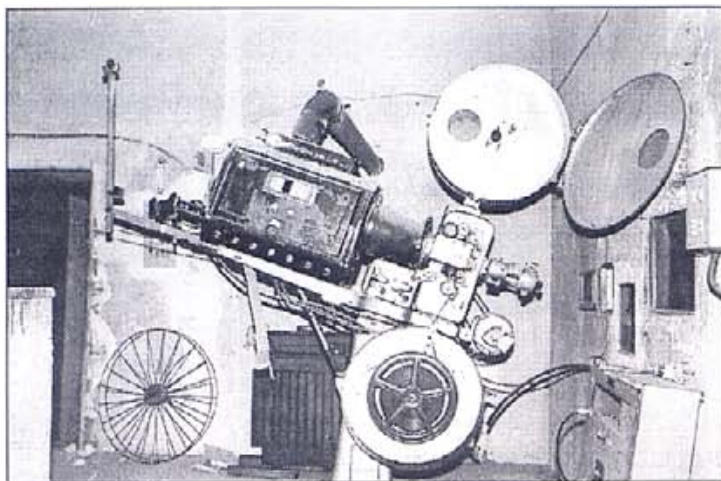
Mateu Català Gayà, va morir l'11 de novembre als 67 anys

Margalida Català Català va morir dia 23-9-12-95 als 79 anys

Rafel Carbonell Amengual va morir dia 19-1-96, als 73 anys

Naixements

Antoni Amengual Sansó, fill de Miquel i Joana va néixer dia 30 de desembre de 1995

Montserrat Estrany Rosselló, fill de Pere i Margalida, va néixer el 21 de gener de 1996

Antònia Mayol Bauzà, filla de Ramon i Margalida, va néixer el 8 de febrer de 1996

Còmic fotogràfic

Les Entitats Culturals, la Seguretat Social i el regidor de Cultura

Fa poc d'un mes el regidor del PP, Antoni Mesquida, va demanar a l'Ajuntament que anigués en compte a l'hora de donar subvencions a les Entitats Culturals, perquè allà on ell treballa, la coselleria d'Agricultura, havien tengut problemes amb alguns pagesos que rebien subvencions sense fer les corresponents declaracions. En poques paraules, comparà les Entitats Culturals del nostre poble amb pagesos que actuen al marge de la llei. On seria el notable a la diplomatura de Graduat Social, **Sebastián Gari** (a la fotografia superior dreta), el dia que Mesquida tengué aquesta il·luminació fiscal i cultural. Demanam al senyor Mesquida que, enllor de vigilar per nosaltres, vigili un poc més el regidor de Cultura, **Jaume Sansó**, al qui nosaltres tenim ben fixat des de fa estona i no acabam de concretar si l'Ajuntament el té donat d'alta a la Seguretat Social. Altre cop les fotografies o diuen tot: a l'esquerra està enfilat amb un operari municipal intentant tomar un arbre, a damunt estira una corda amb dues persones més que, a lo millor, tampoc estan donats d'alta, fins i tot parox que hi ha un menor treballant, i a la de baix culeja un ordinador. Investigui senyor Mesquida que això està molt bé, tot i que en tornar-hi convendria que el notable també i fos, si és que abans no hi era.

